Philadelfia - Ala?ehir

Autor:
Data de publicació: 20-09-2022

Ala?ehir (pronunciació turca: [a??a?ehi?]), a l'Antiguitat i a l'Edat Mitjana coneguda com a Filadèlfia (grec: ???????????, és a dir, "la ciutat del que estima el seu germà"), és una ciutat i districte de la província de Manisa a la regió de l'Egeu a Turquia. Està situat a la vall del Kuzuçay (Cogamus en l'antiguitat), al peu de la muntanya Bozda? (mont Tmolus en l'antiguitat). La ciutat està connectada amb ?zmir per un ferrocarril de 105 km (65 mi). L'alcalde de sempre és Gökhan Karaçoban.

Epítet de Filadelfos i imatge reial
Els monarques hel·lenístics no utilitzaven nombres regnals, sinó que normalment utilitzaven epítets per distingir-se d'altres reis amb noms similars; la numeració dels reis és sobretot una pràctica moderna. [27][3] A les seves monedes, Antíoc XI va aparèixer amb els epítets Epifanes (Manifest de Déu) i Philadelphus (Amant dels germans). [28][29] Epífanes va servir per emfatitzar la paternitat d'Antíoc XI com a fill d'Antíoc VIII, que portava el mateix epítet; [30] tot i que Philadelphus era probablement un signe de respecte a Seleucus VI i Felip I.[nota 1][34] La barba lluïda per Antíoc XI a les seves monedes de Tars és probablement un signe de dol i la intenció de venjar la mort de Seleucus VI. [35][36] L'últim número d'Antíoc XI d'Antioquia el representa sense barba, destacant que el vot es va complir. [37]

Retrat d'Antíoc XI exemplificant la tradició tryphé

Aprofitant la seva legitimitat del seu pare, Antíoc XI va aparèixer a la seva encunyació amb un nas exagerat, a semblança d'Antíoc VIII. [38] La iconografia del retrat d'Antíoc XI formava part de la tradició del rei tryphé, molt utilitzada per Antíoc VIII. [nota 2] El retrat del governant expressa tryphé (luxe i magnificència), on s'emfatitzen els seus trets poc atractius i la seva duresa. [nota 3] La tradició de les imatges de Tryphé va començar a Egipte, i més tard es va adoptar a Síria. Els romans consideraven els retrats de Tryphé com a prova de la degeneració i decadència dels reis hel·lenístics; la suavitat representada en els retrats era vista com un signe de la incompetència dels governants, una manera d'explicar el declivi de les dinasties hel·lenístiques. Tanmateix, la visió romana no és factual; aquestes imatges eren una política intencionada en un regne assolat per la guerra civil. La majoria dels monarques selèucides tardans, inclòs Antíoc XI, van passar els seus regnats lluitant, causant estralls a les seves terres. La imatge d'un rei guerrer a les monedes, com era costum per als reis bactrians hel·lenístics per exemple, hauria alienat la població ja empobrida que patia les conseqüències de la guerra. El poble necessitava pau i contundència, i el retrat de Tryphé era un intent de donar a entendre que el rei i el seu poble estaven vivint una vida plaent. En emprar la imatge de Tryphé, Antíoc XI va suggerir que seria un rei reeixit i popular com el seu pare. [nota 4][44]

Salta a la navegacióAnar a la cerca

Ala?ehir

Ciutat

Ubicació d'Ala?ehir dins de Turquia.

Ala?ehir

Coordenades: 38° 21? N, 28° 31? ECoordenades: 38° 21? N, 28° 31? E

País
Turquia

Regió
Egeu

Província
Manisa

Àrea
[1]

• Districte
971 km2 (375 sq mi)

Població
(2012)[2]

• Urbans
48,147

• Districte
99,145

• Densitat de districte
100/km2 (260/m²)

Zona horària
UTC+3 (TRT)

• Estiu (DST)
UTC+3 (TRT)

Matrícula
45

Lloc web
http://www.alasehir.bel.tr/

Ala?ehir (pronunciació turca: [a??a?ehi?]), a l'Antiguitat i a l'Edat Mitjana coneguda com a Filadèlfia (grec: ???????????, és a dir, "la ciutat del que estima el seu germà"), és una ciutat i districte de la província de Manisa a la regió de l'Egeu a Turquia. Està situat a la vall del Kuzuçay (Cogamus en l'antiguitat), al peu de la muntanya Bozda? (mont Tmolus en l'antiguitat). La ciutat està connectada amb ?zmir per un ferrocarril de 105 km (65 mi). L'alcalde de sempre és Gökhan Karaçoban.

S'alça sobre terreny elevat comandant l'extensa i fèrtil plana del riu Gediz (Hermus en l'antiguitat), presentant un aspecte imponent quan es veu des de la distància. Té unes 45 mesquites. Hi ha petites indústries i un comerç just. D'una de les fonts minerals prové una aigua molt carregada popular a tot Turquia. [3]

Dins de Turquia, el nom de la ciutat és sinònim de les panses seques de Sultana, tot i que el cultiu per al mercat de la fruita fresca, menys intensiu en mà d'obra que la fruita seca, ha guanyat protagonisme en les últimes dècades.
Com Filadèlfia, Ala?ehir va ser un centre molt important en els períodes paleocristià i bizantí. Va continuar sent un fort centre del cristianisme ortodox fins a principis del segle 20,[4] i continua sent una seu titular de l'Església Catòlica Romana. [5]

Contingut

Església de Sant Joan, Filadèlfia (Ala?ehir)

Les antigues seus episcopals de la província romana tardana de Lídia figuren a l'Annuario Pontificio com a seu titular:[6]

Antiga Filadèlfia
Ala?ehir va començar com potser una de les primeres ciutats antigues amb el nom de Filadèlfia. Va ser establerta el 189 aC pel rei Eumenes II de Pèrgam (197-160 aC). Eumenes II va nomenar la ciutat per l'amor del seu germà, que seria el seu successor, Attalus II (159-138 aC), la lleialtat del qual li va valer el sobrenom de "Filadelfos", que significa literalment "aquell que estima el seu germà". La ciutat és potser més coneguda com el lloc d'una de les set esglésies d'Àsia al Llibre de l'Apocalipsi.

Mancat d'un hereu, Attalus III Filòmetre, l'últim dels reis attalids de Pèrgam, va llegar el seu regne, inclosa Filadèlfia, als seus aliats romans quan va morir el 133 aC. Roma va establir la província d'Àsia el 129 aC combinant Jònia i l'antic Regne de Pèrgam.

Església de Sant Jean, llosa de pedra tallada estirada a terra a Ala?ehir

Filadèlfia romana
Filadèlfia estava al districte administratiu de Sardis (Plini NH 5.111). El 17 dC, la ciutat va patir malament en un terratrèmol, i l'emperador romà Tiberi la va alleujar d'haver de pagar impostos (Tàcit Annales 2.47, cf. Strabo 12.8.18, 13.4.10, Joan Lydus de mensibus 4.115). Com a resposta, la ciutat va concedir honors a Tiberi. Les proves de l'encunyació revelen que Calígula va ajudar a la ciutat; sota Vespasià, Filadèlfia va rebre el seu cognom, Flavia.
Sota Caracalla, Filadèlfia va albergar un culte imperial; les seves monedes portaven la paraula Neokoron (literalment, "escombrador del temple" -cuidador del temple). Un petit teatre situat a l'extrem nord de Toptepe Hill és tot el que queda de la Filadèlfia romana.

Església de Sant Jean, llosa de pedra tallada estirada a terra a Ala?ehir

Filadèlfia al Llibre de l'Apocalipsi
Tot i que diverses ciutats antigues portaven el nom de Filadèlfia,[7] generalment s'acorda que aquesta és la que apareix entre les set esglésies escrites per Joan al Llibre de l'Apocalipsi. [8] Filadèlfia apareix com la sisena església dels set. Una carta dirigida específicament a l'església de Filadèlfia es registra a Apocalipsi 3: 7-13 (Apocalipsi 3: 9). La història

dels terratrèmols de la ciutat pot estar darrere de la referència a fer de la seva església "un pilar al temple" (Apocalipsi 3:12). [cal citació]

A part del fet que Esmirna va ser advertida de la temptació que va durar "deu dies", mentre que a Filadèlfia se li va prometre una exempció total, o preservació, de la temptació, Filadèlfia comparteix amb Esmirna la distinció de no rebre res més que elogis de Crist. Això explica per què les esglésies protestants modernes de vegades utilitzen "Filadèlfia" com a component del nom de l'església local com una manera d'emfatitzar la seva fidelitat. [cal citació]

Filadèlfia bizantina
Filadèlfia era una pròspera ciutat bizantina, anomenada la "petita Atenes" al segle 6 dC a causa de les seves festes i temples. [9] Presumiblement això indica que la ciutat no es va convertir completament al cristianisme. Ammia, la profetessa cristiana, era de Filadèlfia, però. [10] Cap a l'any 600 es va construir la basílica cúpula de Sant Joan, les restes de la qual són el principal atractiu arqueològic de la ciutat moderna. Les muralles bizantines que abans envoltaven la ciutat s'han esmicolat. Algunes restes encara són visibles a l'extrem nord-est de la ciutat, a prop de la parada d'autobusos. La ciutat fou presa pels turcs seljúcides el 1074 i el 1093-94. El 1098, durant la Primera Croada, va ser recuperada per l'emperador bizantí Aleix I. Als segles 11 al 15 dC, va ser la seu del doux (governador) i stratopedarches (comandant militar) del tema Thrakesion.

Va ser el centre de diverses revoltes contra els emperadors bizantins governants: el 1182, dirigits per Joan Komnenos Vatatzes, i el 1188-1205 o 1206, dirigits per Theodore Mangaphas, un filadèlfia local, contra Isaac II Angelos. En aquell moment, el bisbat de Filadèlfia va ser promogut a metròpoli. [11] Al segle 14, Filadèlfia va ser convertida en la metròpoli de Lídia pel patriarca ortodox grec de Constantinoble, un estatus que encara conserva. Se li va concedir aquest honor perquè la ciutat no va capitular als otomans. La ciutat va ser pròspera especialment als segles 13 i 14; hi havia una colònia comercial genovesa i la ciutat era un important productor de marroquineria i seda tenyida de vermell (quan, potser, el seu nom turc, que probablement significa "ciutat vermella"). [12] Al segle 14, la ciutat estava envoltada d'emirats turcs, però mantenia lleialtat nominal a l'emperador bizantí. La ciutat es va mantenir pròspera a través del comerç i la seva ubicació estratègica.

Filadèlfia fou una ciutat independent i neutral sota la influència dels cavallers llatins de Rodes, quan fou presa el 1390 pel sultà Bayezid I i una força cristiana auxiliar sota l'emperador bizantí Manuel II després d'una resistència prolongada, moment en què totes les altres ciutats de l'Àsia Menor s'havien rendit als otomans. Manuel havia estat forçat per Bayezid a participar en la subjugació de Filadèlfia al domini turc, una amarga ironia donada la seva llarga resistència. Dotze anys després va ser capturat per Timur, que va construir un mur amb els cadàvers dels seus presoners. [3]

Època moderna
L'exèrcit grec va ocupar la ciutat durant la guerra greco-turca (1919-1922). Hi ha dissidència sobre qui va cremar Filadèlfia el 1922. El cònsol nord-americà George Horton va escriure en les seves memòries[cal citació] sobre les tàctiques de l'exèrcit turc de cremar totes les ciutats gregues a les quals van entrar culminant amb el gran incendi d'Esmirna. Altres comptes posen la culpa a l'altra banda. L'exèrcit grec en retirada va dur a terme una política de terra cremada mentre es retirava d'Anatòlia durant la fase final de la guerra,[13] que incloïa l'incendi d'Ala?ehir. [cal citació] Segons Park, el 70% dels edificis d'Ala?ehir van ser destruïts pel foc, i Kinross va escriure: "Ala?ehir no era més que una cavitat fosca escorçada, que desfeia el vessant del turó. Poble rere poble s'havia reduït a un munt de cendres". [cal citació] Es calcula que s'havien perdut unes 3.000 vides en la crema d'Ala?ehir. [14]

Un suburbi d'Atenes, Nea Filadelfia ("Nova Filadèlfia"), rep el nom dels refugiats grecs d'Ala?ehir (en grec conegut com "Filadèlfia") que s'hi van establir després de la guerra i l'intercanvi de població entre Grècia i Turquia de 1923.

La ciutat va ser la seu del Congrés d'Ala?ehir el 1919.

El 1969, un terratrèmol de magnitud 6,7 va colpejar la ciutat i va matar 53 persones. [15]

Restes Arqueològiques
Per a l'enquesta de restes vegeu Erdo?an (2015). [16]

Teatre Antic (38.345933°N,28.513970°E)
Estadi Antic (38.345633°N,28.511265°E)
Temple Antic (38.345505°N,28.514556°E)
Necròpolis i hipogeus (38.348176°N,28.507955°E)
Muralles bizantines (38.350563°N,28.523595°E)

Basílica de Sant Joan (38.349191°N,28.517434°E)

Demografia
La població d'Ala?ehir el 1990 era de 36.649 habitants.

Persones notables d'Ala?ehir

Joannes Laurentius Lydus (n. 490) antic administrador i escriptor grec
Theodore Mangaphas conegut també com Morotheodoros (nascut el 12th segle), militar i usurpador grec bizantí
Kenan Evren, president i general turc

Bisbes notables

Església de Sant Joan.

Ciríac (al Concili de Filipòpolis, 344)
Teodosi (deposat al Concili de Seleucia, 359)
Teòfanes (al Primer Concili d'Efes, 431)
Joan (al Tercer Concili de Constantinoble, 680)
Teoleptus de Filadèlfia (1283-1322): va dirigir la defensa de la ciutat contra l'atac turc el 1310; els escrits inclouen poesia religiosa, tractats monàstics, escrits anti-arsenites, cartes
Macarius Chrysocephalas (1336-1382): candidat al patriarcat el 1353, va escriure Rhodonia (antologia de proverbis i gnomai), catenes ("cadenes", cites de teòlegs adjunts als versos bíblics) sobre Mateu i Lluc, homilies i una vita de Sant Meletios de Galesios

Metròpolis grecoromanes a l'Àsia Menor, c. 1880.

Gabrius Sever (1577) va escriure obres contra els llatins
Gerasimus Blachus (1679), autor de nombroses obres
Meletius Typaldus (1685), deposat per convertir-se en catòlic

Filadèlfia continua sent la seu de la metròpoli de Filadèlfia,[17] que ha estat seu titular des de l'intercanvi de població greco-turca.

Tot i que l'àrea de Filadèlfia era una zona ortodoxa, l'Església Catòlica Romana ha mantingut un bisbe titular rival de Filadèlfia des de la dècada de 1500.[18] Els bisbes catòlics han inclòs:

Bernardo Jordán, (14 d'abril de 1535 nomenat - 1539)
Philippe Musnier (15 de juny de 1545 -)
Marcus Lyresius (8 de gener de 1603 nomenat - 28 de juny de 1611 mort)

Georg Christoph Rösch (16 de juliol de 1612 nomenat - 30 de novembre de 1634)
Michael Dalmeras (23 d'octubre de 1623 nomenat - 13 de desembre de 1629)
William Giles (9 de setembre de 1904 nomenat - 28 de juliol de 1913)
Domenico Pasi (9 de setembre de 1913 nomenat - 15 de desembre de 1919)
Francis Vazhapilly (7 d'abril de 1921 nomenat - 21 de desembre de 1923)
Agnello Renzullo (11 d'abril de 1924 nomenat - 20 d'octubre de 1925)
Luigi Mazzini (24 de juny de 1926 nomenat - 13 de desembre de 1950 mort)
Pietro Zuccarino (5 de gener de 1951 nomenat - 29 de novembre de 1953)
João de Deus Ramalho, (9 de desembre de 1953 nomenat - 25 de febrer de 1958)
Augustin Arce Mostajo (22 de maig de 1958 nomenat - 26 de novembre de 1970)

Vegeu també

Portal d'història

Cristianisme al segle 1
Cristianisme al segle 2
Primers centres del cristianisme
Art i arquitectura paleocristiana
Cristianisme primerenc
Llista de terratrèmols a Turquia

Notes

^ "Àrea de regions (inclosos llacs), km²". Base de dades d'estadístiques regionals. Institut d'Estadística turc. 2002. [Consulta: 2013-03-05].
^ "Població de centres de província/districte i ciutats/pobles per districtes - 2012". Base de dades del sistema de registre de població basat en adreces (ABPRS). Institut d'Estadística turc. [Consulta: 27-02-2013].
^ Jump up to:un b Una o més de les frases anteriors incorpora text d'una publicació ara en domini públic: Chisholm, Hugh, ed. (1911). "Ala-Shehr". Encyclopædia Britannica. Vol. 1 (11a ed.). Cambridge University Press. p. 472.
^ Filadèlfia, Enciclopèdia Bíblica Estàndard Internacional (1915).
^ Pétridès, S. (1913). "Filadèlfia" . A Herbermann, Charles (ed.). Enciclopèdia Catòlica. Nova York: Robert Appleton Company.
^ Annuario Pontificio 2013 (Libreria Editrice Vaticana 2013 ISBN 978-88-209-9070-1), "Sedi titolari", pp. 819-1013
^ W. M. Ramsay, Les cartes a les set esglésies d'Àsia (1904), p. 391-412.
^ Apocalipsi 01:11
^ Lydus de mensibus 4,58
^ Eusebi, Historia Ecclesiastica 5,17.
^ Kiminas, Demetrius (2009). El Patriarcat Ecumènic. Wildside Press LLC. p. 89. ISBN 9781434458766.
^ I. Beldiceanu-Steinherr, "Notes pour l'histoire d'Ala?ehir (Philadelphie) au XIVe siècle." A H. Ahrweiler, 1984, Philadelphie et autres etudes. Sorbonensia Bizantina 4. Centre de recherches d'histoire et de civilisation Bizantines. París, p. 33
^ Sydney Nettleton Fisher, Orient Mitjà: una història, Nova York: Alfred A. Knopf, 1969, p. 386
^ Mango, Atatürk, p. 343.
^ "M 6,7 - 9 km WSW de Kula, Turquia". earthquake.usgs.gov. Servei Geològic dels Estats Units. [Consulta: 6 gener 2022].
^ Orçun Erdo?an, "Les restes de l'antiguitat tardana i els períodes romans d'Orient i la seva ubicació a la ciutat lídia de Filadèlfia: nous comentaris", Mediterranean Journal of Humanities 5/2 (2015): 251-274.
^ Kiminas, Demetrius (2009). El Patriarcat Ecumènic. Wildside Press. p89.
^ Filadèlfia a catholic-hierarchy.org.

Referències

Wikivoyage té una guia de viatge per a Ala?ehir.

Les Cartes a les Set Esglésies d'Àsia i el seu lloc en el pla de l'Apocalipsi, W. M. Ramsay, D.C.L, Litt.D., LL.D., Professor d'Humanitat a la Universitat d'Aberdeen, 1904

Enllaços externs

Ripley, Jordi; Dana, Charles A., eds. (1879). "Filadèlfia. I. Un antic poble de Lydia" . La Ciclopædia americana.
Aquest article incorpora text d'una publicació ara en domini públic: Pétridès, S. (1913). "Filadèlfia". A Herbermann, Charles (ed.). Enciclopèdia Catòlica. Nova York: Robert Appleton Company.